

RELACIÓ EPISTOLAR

Carmelina Sánchez-Cutillas - Joan Fuster

Repartiment:

Carmelina S-C.	Raquel Laviós
Joan Fuster.	Paco Such

Espai escènic:

Dos espais simètrics sobre l'escenari.

Dos despatxos informals, d'estiu o de vacances. Màquines d'escriure, llibres, lamparetes i altres elements de sobre-taula.

Fons de jardí o pati.

Si és possible, finestra o balcó amb cortineta que es mou per la brisa estiuenca.

Música:

Caracterització i vestuari:

Vorer fotografies de referència

I

Platja de Gandia, 8 d'agost de 1969

Sr. Joan Fuster

SUECA

Distingit amic:

Som a la platja de Gandia i el tedi m'aclapara. M'havia dut una maleta plena de llibres, la màquina, quartilles i tots els atifells necessaris per poder treballar, però no escric pas. Ni és possible isolar-se ni menys encara concentrar-se. Bé, deixem-ho.

T'escric per tal d'enviar-te altra dada sobre un Ausias, per si un cas no la tenies encara. Trobe que sí, car el personatge em sembla més o menys conegut. Qualsevol dia però, hauràs de fer un llibre sobre aquells que no es deien Ausias.

Que passes bon estiu et desitja afectuosament

Carmelina Sánchez -Cutillas

“Ausias Izquierdo. Este librero valenciano era también poeta distinguido, elogiado por Lope de Vega en la silva 2ª de su “Laurel de Enamorados”, primera parte, Valencia 1565, en 8º, con poesías en castellano y valenciano, y también escribió “Historia y fundación de Ntra. Sra. Del Puig de Valencia, y un auto que se tituló “Representación o auto de un milagro de la Virgen del Rosario”, que se imprimió en 1589.”

Sanchis Sivera, José.- Bibliografía Valenciana. (siglos XV, XVI y XVII). Cap. I. pag.113. Anales del Centro de Cultura Valenciana, Mayo-Agosto 1931. Año IV. Nro 9.

II

JOAN FUSTER

S., 22-iiij-69

Sra. Carmelina Sánchez-Cutillas
València

Distingida amiga:

Moltes, moltíssimes gràcies per la teua generosa informació sobre el problema que et consultava. Em convenia molt d'aclarir si havia existit o no un Ausias l'any 1349. I t'explicaré per què.

Segons la teoria actualment més formalitzada, Ausias és la forma o "versió" catalana del nom d'un sant provençal, sant Ausias o Augias de Sabran. Aquest sant fou canonitzat l'any 1369. Per tant, val la pena de puntualitzar si aquí ja teniem algun Ausias abans d'aquesta data, cosa que obligaria a revisar el plantejament de la cosa.

És curiós d'observar que la tradició histórico-gràfica local situa Ausias en el moment mateix de la Conquesta: així el reverend Escolano en cita dos en la repoblació o el repartiment de Xàtiva el 1244; així, també, el pseudoFebrer de les "Trobres" n'esmenta un altre; el presumpte Ausias del Bosch del 1349 en seria un exemple més. Probablement, els nostres erudits, a l'hora d'"inventar" un nom de resonàncies "antigues", van pensar en Ausias. Això ja és interessant. És possible, igualment, que, més que "inventar-se'l", haguessen caigut en l'error per una mala lectura o interpretació

precipitada d'algun document. No ho sé. En tot cas, és important d'eliminar qualsevol dubte respecte al particular. Continuaré la inquisició.

He escrit, fa dies, al senyor Cerveró. Supose que ja em dirà alguna cosa. Estic segur que en els seus fitxers té dades aprofitables sobre aquest punt, i en la "Història" de Martí de Riquer ja se n'han filtrat algunes decisives.

Perquè, no sé si t'ho vaig dir en la meua carta anterior. No solament es tracta de fixar cronològicament l'aparició el nom Ausias, sino també de comprobar la seu expansió i la seua perduració. Per això "busque" tota mena d'Ausias, grans o petits, nobles o plebeus, i de qualsevol época que siguen. De les teues fitxes n'he tret un que encara no coneixia (l' "argenter" que cotitza per a les obres de la Trinitat). És una contribució ben útil, que t'he d'agrair.

En unes poques famílies aristocràtiques valencianes — Crespí, Rotlà (o Rotglà), Despuig—sembla que el nom Ausias fou "hereditari": he recollit notícies de dos o tres personatges de cada una d'elles, que van del segle XV a finals del XVI. ¿Saps si hi ha publicada alguna monografia "genealògica" que pugui consultar amb profit? Aquest ram de la bibliografia indígena no m'és familiar...

No sé com "pagar-te" la feina. ¿Tens ja el meu últim llibre, "Heretgies, revoltes i sermons"? Si no, digues-m'ho i te l'enviaré.

Cordialment

III

València, 3 de març de 1970

Sr. Joan Fuster
SUECA

Benvolgut amic:

El dimarts passat vaig retirar el teu CANÇONER SATÍRICH VALENCIÀ de la llibreria Ausias March. A l'endemà i seguint el teu suggeriment el dugué a que em tragueren còpies, i com que em donava por per si un cas et feien malbé el llibre, vaig passar-me tota la vesprada davant de la maquineta vigilant l'home que ho feia. Però ni el temps ni els diners que m'ha costat em dolen. Ahir però vaig anar a la cafeteria Oltra per tal de tornar-te el llibre, i com que no hi eres ho vaig deixar en Ausias March.

No trobe les paraules per a expressar-te el meu agraïment. Jo sempre procure ser amig dels amics, però de vegades em fallen. Per això, quan en trobe amb un amic de debò no sé què dir-li ni com el podria correspondre. No cal que afija que tota la meua biblioteca està a la teua disposició.

És trist, però el CANÇONER el tenia el meu avi, gran amic d'En Miquel i Planas i fins i tot qui ho va relacionar amb els lletraferits valencians fa una meravella d'anys. En morir l'avi allò va ésser un terrabastall de filles, de nets i de llibres; primer van desaparèixer les obres més importants i després les altres, i a mi m'arribà un grapat tantsolament.

Amb tot l'agraïment i efecte de la teua amiga.

Carmelina Sánchez-Cutillas

IV

Sr.Joan Fuster
SUECA

Benvolgut amic:

Sr., ja ho deia el meu avi, això de que “alguna vegada haurien de guanyar els moros”.

També deia que, el temps tot ho adoba. Seria un passota de la Renaixença?

Siga com siga, o fos com fos, és el cas que tu estàs **on** hauries d'estar, i jo, la teua amiga, molt envanida (o desvanida).

Amb el meu afecte.

Carmelina Sánchez-Cutillas

12 – 10 – 84 València
(ni hispanitat ni romanços. La data és pura coincidència)